

[Socialministeren.]

heri, at ethvert Medlem af en Arbejdsløshedskasse har en selvstændig Ret til Hjælp, og at denne ikke kan ned sættes, fordi Ægtefællen samtidig har en Indtægt. Det angreb den ærede Ordfører saa voldsomt i Gaar, men der er jo ikke noget mærkeligt heri. Der er intet mærkeligt heri, eftersom netop Loven af 19. Oktober giver Medlemmer Ret til Hjælp paa samme Vilkaar, som de har Ret til den vedtægtsmæssige Arbejdsløshedsunderstøttelse, altsaa efter de samme Betingelser, som er fastsat af daværende Indenrigsminister Krag. Og denne Hjælp begrænses netop ikke paa Grund af Ægtefællens Indtægt. Paa Grund af Forbindelsen mellem den midlertidige Hjælp og den forsikringsmæssige gælder derfor de samme Betingelser for Understøttelsen efter begge Love — og maa gælde. Andet og mere staar der ikke i dette Cirkulære i den Forbindelse, og det var ved Gud baade rigtigt og nødvendigt at sige det. Hvis den omtalte Fru N. N., saafremt hun eksisterer, var Medlem af en Arbejdsløshedskasse, var arbejdsløs og i øvrigt opfyldte samtlige Arbejdsløshedslovens Betingelser, var det altsaa rigtigt, at hun havde Ret til Hjælpen uanset en muligvis kommunalt ansat Ægtemands Indtægt, for hun havde selvstændigt forsikret sig, og derfor skulde hun have denne Hjælp. Men det kan jo ikke af dette Cirkulære udledes, at hun ogsaa havde Ret til Hjælp, hvis hun *ikke* var Medlem af en Arbejdsløshedskasse. Der er heller ikke noget mærkeligt i Cirkulærets Udtalelser om, at Alimentsanter kun er udelukket fra Hjælp, hvis der af det offentlige gentagne Gange i de sidste 3 Maaneder er udrædet Underholdsbidrag for dem, thi dette følger ganske simpelt af Bestemmelsen i, maa jeg sige, Hr. Krags Arbejdsløshedslov, § 17, Stk. 1, Nr. 6, og af den forsørgelsesretlige Praksis — som jeg vil antage, at den ærede forhenværende Indenrigsminister kender — med Hensyn til Virkningen af udbetalte Alimentsbidrag. Hvis der derimod til Stadighed og i større Udstrækning er udbetalt Bidrag, saaledes at paagældende er at betragte som værende under vedvarende Forsørgelse af det offentlige, saa er han afskaaret fra Hjælp efter mit Cirkulære. Alt dette ved det ærede Medlem jo godt eller — forsigtigere udtrykt — burde han vide. Det følger af de samme Betingelser, som det ærede Medlem ellers har rost, da han meddelte, i hvor høj Grad Loven imødekommer Venstres Krav.

Det ærede Medlem opholdt sig dernæst over, at Cirkulæret af 28. November giver

Adgang til Hjælp for Personer indenfor de frie Erhverv, men kritiserede i samme Aandedræt, at Cirkulæret ud fra Lønarbejderbetragtninger fastsætter snævrere Grænser for selvstændige erhvervsdrivende, navnlig for Smaaahaandværkere og Jordbrugere, end for de andre Grupper. Ja, men hvad er Formaalet med Loven? Det siges udtrykkelig i Lovforslagets Motiver, og det ligger i Lovens Karakter af Arbejdsløshedslov, at den skal give Hjælp til egentlige Lønarbejdere eller til andre Personer, der under deres Ledighed i hvert Fald er villige til at paatage sig almindeligt Lønarbejde. Men heraf følger, at de i Cirkulæret omtalte Kategorier af Personer, for saa vidt de paa det Tidspunkt, da de søger Hjælpen, er villige til at paatage sig almindeligt Lønarbejde og kan betragtes som arbejdsløse og arbejdssøgende, da heller ikke kan afvises fra Hjælp efter Loven, og hvorfor skulde de det? Men, spørger jeg den ærede Ordfører, hvornaar er en selvstændig erhvervsdrivende arbejdsløs i Lovens Forstand? For at afgøre dette maa man selvfølgelig opstille forskellige særlige Kriterier, og hvor er der da at gaa hen andre Steder end til den ordinære Arbejdsløshedsforsikring og lægge Vægt paa Muligheden af at kontrolere Arbejdsløsheden, som denne Lov gør? Dette fører til at opstille de samme Betingelser for Adgangen til Hjælp efter Loven af 19. Oktober som dem, der gælder for saadanne Personers Adgang til ordinær Arbejdsløshedsunderstøttelse. Det er dette, man gør i Cirkulæret — og det samme vilde det ærede Medlem som Minister have gjort, for han havde ingen andre Steder at gaa hen og finde disse Kriterier end i Arbejdsløshedsloven — i dette Cirkulære, der fastsætter, at hvis en selvstændig Virksomhed er af saadant Omfang, at paagældende ikke kunde blive arbejdsløshedsforsikret, ja, saa kan han heller ikke faa Adgang til den Hjælp, der i øvrigt er knyttet til Arbejdsløshedslovens Betingelser, medmindre han har opgivet sin Virksomhed. I Overensstemmelse hermed har jeg maattet henvise til, og har henvist til, de Regler, der i den ordinære Arbejdsløshedsforsikring siden 1918 har været fulgt og stadig følges med Hensyn til Spørgsmaalet om Jordbrugeres Adgang til at optages i en Arbejdsløshedskasse. Naar en Indtægt ved Jordbrug paa over 1 500 Kr. udelukker en Jordbruger fra Adgang til Hjælp efter Loven, ja, saa er det altsaa kun, fordi han efter nævnte Regler ikke med en saadan Indtægt hidrørende alene fra Jordbrug kan betragtes som arbejdsløs, og der er intet inkonsekvent i, at en Indtægt af